

Herečka Divadla loutek Božena Homolková a charakteristické ztvárnění indiánského světa výtvarníkem Pavlem Hubičkou. **MS Den, 25.2.1994** Foto: JAN BARNET

Staré indiánské pohádky

V ostravském Divadle loutek má dnes odpoledne premiéru představení „Ó - wa - ya“, jehož základem jsou staré indiánské pohádky. Je pod ním podepsáno i několik hostujících umělců v čele se scenáristkou a režisérkou Simonou Pěničkovou, s níž jsme si před uvedením inscenace povídali.

JIRÍ JEŽEK

DEN: Kde je vůbec základ této vaší inscenace?

S. Pěničková: Kdysi jezdili po indiánských kmenech, které nemají zaznamenány žádné písemné zprávy, ale všechno tradují ústně, pánové Kašpar a Vrhel. Jako znalci několika indiánských jazyků se jim podařilo zaznamenat něco, co je velice vzácné a z toho pak udělali skripta pro studenty Filozofické fakulty UK. Jsou to vlastně takové čtyřvěté pohádečky a z nich jsem sestavila scénář. Vypráví v první části o tom, jak bohové Srdce země a Srdce nebe stvořili indiánskou zemi, rostliny, zvířata a první lidi, v druhé části pak o tom, jak se lidem v té indiánské zemi žilo.

DEN: Komu je představení zvláště určeno?

S. Pěničková: Myslím, že je mohou vidět děti malé i školáci, ale ani tatínkové a maminky by se na něm neměli nudit. Je to takový typ rodinného divadla.

DEN: Kromě domácího Pavla Helebranda, autora hudby, spolupracujete s hostujícími výtvarníky...

S. Pěničková: Pavel Hubička, výtvarník scény a loutek, už několikrát spolupracoval s ostravským Divadlem loutek. Kostýmy dělala Šárka Satrapová, která studuje v Praze střední výtvarnou školu.

DEN: Vy sama jste také ještě vysokoškolskou studentkou na katedře loutkového a alternativního divadla...

S. Pěničková: Naše škola úzce spolupracuje s profesionálními loutkovými divadly, domnívá se, asi správně, že to, co se teoreticky naučíme, bychom měli hodně rychle vyzkoušet v praxi. A to tak rychle, abychom měli čas vrátit se do školy. Já po nedávné inscenaci „Jenovefy“ v královéhradeckém Draku a po této ostravské inscenaci se ještě na rok vrátím do školy. Vím teď už přesně, na co se učitelů ještě chci zeptat, mnohem líp, než jsem to věděla před rokem, když jsem vkročila do praktického divadelního života. A „Indiánské pohádky“ si patrně vyberu jako své absolventské představení.

DEN: Jaká byla vaše cesta k loutkovému divadlu?

S. Pěničková: Vystudovala jsem speciální pedagogiku na Karlově univerzitě, pak jsem pracovala v Ústavu pro jazyk český. Při tom všem jsem dělala ve studentském rozhlasu, v různých divadlech poezie, koníčky převažovaly nad tím, co jsem asi ve skutečnosti měla dělat. Až jsem našla obor, kde mohu trochu psát, trochu si vymýšlet na jevišti a dávat do toho všeho něco svého, víc než mi to umožňovaly obory, které jsem dělala předtím.